

Мистецтво вишивки.

Вишивка-один з найбільш поширених і улюблених в Україні різновидів народної творчості.

Дивлячись на це чудо створене людськими руками бачиш всі пережиття, долю того хто створив той чи інший орнамент. Адже у вишивці, як і в народній пісні, майстрині відбивали свої заповітні мрії про краще майбутнє, своє споконвічне прагнення до прекрасного. Тому й вишивки є сумні і веселі, радисті і замріяні.

В Україні вишивати вміли скрізь, але кожен район, навіть кожне село мало свої улюблені кольори, свої місцеві узорі і техніку виконання. В орнаментах вишивок майстрині завжди відтворювали красу нашої рідної природи, особливо в період її квітучості. Це відбивалося і в назвах. Якщо розпитувати вишивальниць, то вони обов'язково розкажуть, що такий узор зветься "барвінок", а оті - "гарбузове листя", "хмелик", "зозулька", "бджілка" чи "павучок".

А коли б зібрати разом жінок з різних областей України і подивитись, як у них вишиті сорочки, то одразу стане очевидним велике розмаїття вишивки. Скажімо, на Полтавщині полюбують ніжні відтінки голубого й жовтого, а то й зовсім біле шитво. У Вінницькій області вишивають суцільно чорним, або ж з поєднанням чорного та червоного. В Житомирській та Рівненській областях - побутують здебільшого червоні узорі, на Київщині - червоні з синім, де особливо люблять яскраві, барвисті багатоколірні візерунки.

В ансамблі народного, а надто святкового вбрання головна роль відводилася пишно орнаментованій сорочці. Здавна у весільному обряді існує поцінювання посагу нареченої. Його причіпливо оглядають і урочисто приймають на людях. Як відомо, більшу частину посагу становили вишивані вироби, насамперед сорочки. Працелюбність нареченої визначалась кількістю і досконалістю вишитих нею сорочок, котрих у посагу було понад сотню.

Кожний регіон мав свою єдність орнаменту і кольорову гаму. У народному мистецтві існувало багато секретів фарбування ниток природними барвниками - корою дерева, корінням, листям, квітами, плодами багатьох рослин. А щоб колір нитки тримався довго її запікали у житньому тісті, після чого вона не втрачала забарвлення протягом багатьох десятиліть.

А скільки технік виконання вишивок! Це і хрестикова (прямий, потрійний), лиштва, вирізування, виколювання, коса гладь.

Вишивка сьогодні живе повнокровним життям; прикрашає сучасний одяг, надає йому своєрідності і неповторності. До невичерпаних джерел традицій українського вбрання постійно звертаються і черпають в них наснагу сучасні майстри. Вони вивчають історію народного вбрання, засоби його декоративного оздоблення і крою, створюють сучасні моделі одягу, в яких виявляється індивідуальний смак, і кожна деталь несе тепло рук майстрів.